

Salen, med dobbelt og atter dobbelt Bøgt af Stemmer i den Kreds, hvor jeg hører hjemme. Hans Afførdninger have tydeligt fulgt hans Opfordring og have paa den Maade stillet mig frem, at jeg bestemt tør sige: Jeg er bleven stillet op for mine Vælgere, saa at de maatte troe, jeg var et Uhyre, der var kommen fra en fjern Landsdeel, som aldrig noget Menneſte havde seet før, men de have lært mig at kende og seet mig saa naturlig, som jeg er, og givet mig deres Stemme. Jeg er vis paa, at naar det ærede Medlem fremdeles vil assistere mig paa samme Maade som hidtil, skal jeg nok faae Plads her i Salen oftere end denne Gang.

Formanden: Forsaavidt den ærede sidste Taler yttrede, at Rigsdagsmanden for Njøbenhavn's 5te Valgkreds (Vilse), havde udtalt sig med Haan om de menige Folk, da har jeg ikke hørt en saadan Yttring. (Winther: Det vil staae i Tidenden!). Tidenderne komme ikke Forhandlingerne ved. Rigsdagsmanden for Præstø Amts 6te Valgkreds har Ordet.

S. Sage: Jeg beklager, at jeg igaar var forhindret fra at overvære Mødet; det indeholder for mig en Opfordring til kun med et Par Ord at berøre mit Standpunkt i Henseende til det, der foreligger som Hovedsag. Den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt's 2den Valgkreds (Tscherning) fremhævede og med Grund, at det Forslag, som var fremskommet fra Udvalgets Side angaaende Stutteriet, var et Comprommis mellem modstaaende Anstuelser. Jeg har troet, idet jeg ikke dissentierede fra Fleertallet, skjøndt jeg havde Meget imod den Maade, hvorpaa Forslaget om Stamstutteriet og Landsstutteriet var fremskillet, at det var muligt, derved, paa eengang at forhindre en Conflict og dog at arbejde deres Anstuelser imøde, som haabe snarligt at erholde Stutterisagen ordnet. Efter den Maade, hvorpaa Sagen imidlertid er optagen, navnlig fra Regjeringens Side og den Conflict, der tidligere har været

fremkaldt i Anledning af lignende Forslag, maa jeg herved erklære, at jeg ikke fastholder det Forslag, der er stillet. Jeg troer, at man har begaaet en stor Feil ved de Forhandlinger, der her ere førte, idet en overordentlig Betydning tillægges i og for sig lidet betydnende Spørgsmaal. Det er, ligesom man, efterhaanden som Rigsdag og Regjering samarbejde mere og mere, efterhaanden som Rigsdagens constitutionelle Stykke Klar for Klar vinder og vi erholde Regjeringer, som søge at imødekomme Rigsdagens Anstuelser i yderste Maal, og hvem man ikke kan behænde et eneste unconstitutionelt Skridt, føler en saa stor Engstelse for, at der dog i det enkelte Tilfælde kunde stee det mindste Overgreb, at man paa eengang fremdrager ubetydelige Sager og fremhæver dem som de aller alvorligste Spørgsmaal, som om Friheden var i Fare, som om Grundloven stod paa Veie til at blive trængt tilbage og blive et Intet mod hvad den skulde være. Dette er i mine Tanker en uheldig og en sygelig Anstuelse, som let kan blive farlig for vor Udvikling. Vi have jo hørt, hvorledes den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt's 2den Valgkreds (Tscherning) idag i de stærkeste Udtryk har udtalt sig om vor Udvikling, ja endogsaa vandrede Aarhundreder tilbage for at fremmane Farer. Jeg følger ikke den ærede Rigsdagsmand i hans historiske Betragtning, men det tør jeg sige, at den er fuldkommen falsk, og at netop det Land, han peger hen paa, gjør det, vi factisk Klar for Klar have gjort — det, som selve den ærede Rigsdagsmand efter min Overbeviisning i alle Tilfælde vilde gjøre, men som man skal vogte sig for Dag ud og Dag ind, naar vi behandle Finantsloven, theoretisk at forkaste.

Rettelser.

Nr. 206, Sp. 3284, Lin. 25 f. n. Raader: „indbyde“ læs: „indbydes“